

mgp
o

MESTNO
GLEDALIŠČE
PTUJ

Marko Čeh - po motivih Danila Kiša

MEHANIČNI LEVI

Marko Čeh - po motivih Danila Kiša

MEHANIČNI LEVI

Režiser **Marko Čeh**

Scenograf **Andrej Koruza**

Avtor glasbe **Laren Polič Zdravič**

Izbor kostumov **Marko Čeh**

Lektor **Simon Šerbinek**

Igrajo

Niko Goršič

Pjasnikov, tovariš, častnik, uradnik rajkoma (rajonskega komiteja)

Lucija Tratnik

Nastja Fedotjevna M., žena glavnega urednika, bivša umetnostna zgodovinarica

Vid Klemenc

A. L. Čeljustnikov, urednik, odgovoren za vprašanja kulture in boja proti religiji

Premiera 29. marca 2017

Tehnična ekipa Mestnega gledališča Ptuj

Lučni mojster	Simon Puhar
Tonski mojster	Danijel Vogrinec
Odrski mojster	Andrej Cizerl Kodrič
Garderoberka	Irena Meško

Tehnična sodelavca **Sandi Žuran, Nejc Bedrač**

Sceno so izdelali in pripravili pod vodstvom odrskega mojstra Andreja Cizerla Kodriča v delavnici Mestnega gledališča Ptuj.

Za sodelovanje se zahvaljujemo Cankarjevemu domu Ljubljana, sodelujočemu glasbeniku Urošu Jezdiću (harmonika) in Janezu Plešnarju za ilustracije silhuet.

Foto Boris B. Vogel

Marko Čeh: MEDNARODNI OBISKI IN KONFERENCE

Mednarodni obiski in konference, ki jim prisostvujejo najvplivnejši politiki našega časa, so že nekaj časa stalnica prvih strani v časopisih, po katerih raztegujemo oči ob jutranji kavi. Ni ravno pomembno, če smo za domačo mizo, na avtobusu ali v kavarni, pomembno je to, da bomo kasneje čez dan lahko pojedli sendvič in seveda tudi plačali medij, iz katerega črpamo trenutno informacijo. Pomembno je: aktualno lokalno in globalno aktualno – politično dogajanje. Mednarodni politični obisk je med drugim tudi pomemben. Tako se iz vseh teh pomembnosti rodijo pomembni ljudje. Čeprav je pomemben obisk pomembnega državnika namenjen »toplemu« dialogu, se ta zgodi za »zaprtimi« vrati. Pred nami se odvije vse, razen le-tega. Odvije se lepo predstavljena situacija ali pripoved, promovirana na način, ki mu pravimo ceremonija ali protokol.

So ti pomembni obiski res namenjeni nam, našim državam, naši družbi ..., ali gre zgolj za sklepanje paktov in dogovorov, ki so splošni javnosti neznani? Ceremonija je za nas glavni razlog obiskov, kakor je tudi ceremonija glavni razlog uprizoritve Mehanični levi. Slednjo dramtizacijo sem spisal po motivih znanega srbskega pisatelja Danila Kiša ter služi razgrinjanju fasade, ki jo ima vsaka vlada pred posameznikom. V predstavi spremljamo Edouarda Herriota, voditelja francoskih radikalcev, predsednika za zunanje zadeve, lyonskega župana, ljudskega odposlanca, muzikologa, itd., ki v knjigi, prej omenjenega avtorja Danila Kiša, Grobnica za Borisa Davidoviča, izdani leta 1976, obišče Kijev. Trije naši glavni liki oziroma akterji takšno ceremonijo za javnost v predstavi izpeljejo. Nas pa popeljejo po ozadju protokola, ki je lahko tudi fikcija in ki je kasneje predstavljen splošni javnosti. Tukaj ne gre za politično gledališče, niti za kritiko družbenega sistema, ker lahko o tem vsak posameznik ogromno prebere v ostalih medijih. Toda če bo tem informacijam verjel, je odvisno od njega samega.

Foto Wikipedia

AKTUALNOST

Mehaničnih levov po motivih Danila Kiša

Citiram članek iz nedavne objave v časniku Delo: »Težave Ukrajincev z Evrovizijo – Odstop – Organizatorji ostali brez prisotnosti – Kijev: Večina članov ekipe – tudi dva izvršna producenta –, pristojne za organizacijo tekmovanja za pesem Evrovizije v Kijevu, je odstopila od priprav. V odstopnem pismu so zapisali, da so jim bile že decembra, ob imenovanju novega predsednika organizacijskega odbora Pavla Hritsaka, odvzete skoraj vse pristojnosti in s tem so bili popolnoma blokirani pri odločitvah za prireditev. EBU poziva ukrajinsko televizijo, naj se kljub sporom drži rokov in vztraja pri tem, da bo tekmovanje maja v Kijevu. Organizacijske težave v Ukrajini se vrstijo že od začetka. Z določitvijo mesta, kjer bo tekmovanje, so omahovali kar tri mesece. Otvoritvena slovesnost naj bi potekala v kompleksu svete Sofije, ki velja za znano versko središče, ki datira v 17. stoletje. Predstavniki ukrajinske pravoslavne cerkev to odločitev označujejo za blasfemično.«

(Z. R. Delo, 16. 2. 2017)

Vprašali boste, kaj je v tem skupnega z Mehaničnimi levi. V tej zgodbi znan francoski politik Edouard Herriot, predstavnik delavcev, levičar, obišče Kijev, mater vseh ruskih mest. Zanj je treba v sveti Sofiji prirediti lažno religiozno mašo ter s tem prikazati, kako revolucionarji skrbijo za dušni mir svojih državljanov. Kaj nismo vsi še do nedavnega kazali takšen obraz? Zdaj za promocijo počnemo prav tako neverjetne reči, s katerimi javnost prepričujemo o svojih iskrenih namelih. V ozadju pa revolucija žre svoje otroke.

Marko Čeh, režiser uprizoritve in avtor dramatizacije, nikakor ne prepisuje Danila Kiša. Njegov naslov je oporna točka, s katero piše svojo poetiko. V njej se kaže zgolj večno varanje tistih, ki nam krojijo usode, umetniki pa smo preganjani. Če citiram le en stavek, na katerega bi morali vsi pomisliti: »Kultura je edina stvar, ki ostane, ko je vse drugo pozabljeno.« Mehanični levi so izhodiščna točka Potemkinove vasi, za fasado katere se skrivajo revščina, obup in uporništvo. V samem izhodišču je individualna usoda revolucionarjev in tajnih agentov enaka usodi prevarane žene, ki si želi ljubiti, a z iskrenostjo ne more pridobiti, temveč se mora tudi sama podvreči sistemu, ki ji vlada.

V naši predstavi ni zmagovalca in ni poraženca, v naši predstavi je analogija s Kiševim začetkom romana Grobnica za Borisa Davidoviča: »Edina nesreča (nekateri temu pravijo sreča) zgodbe, ki sledi, zgodbe, ki se rojeva v dvomu in negotovosti, je, da je resnična: zapisala jo je roka častivrednih ljudi in zanesljivih prič ...« Če bomo zaradi tega preganjani, kot je bil avtor Danilo Kiš, si dandanes ne znamo predstavljati, toda napad na svobodo mišljenja morda nikdar v zgodovini ni bil tako brutalen, kot je danes. Tega se ne zavedamo, a zmeraj bolj prodira v pore našega življenja in se razrašča v nepredstavljiv virus zla, ki svet kot cunami utaplja v razvratu in razsipništvu na eni strani, ter bedi, ki jo doživlja vse večja množica zapornikov v lastnih domovih na drugi strani. Kako se boste odločili v prihodnosti, ko boste zapuščali predstavo, je stvar trenutnih okoliščin in vašega razpoloženja. Morda boste le zamahnili z roko, morda pa se v vas zbudi sočutje, v katerem boste skušali ubirati pot zavedanja smisla v nesmislu zgodovinskih dejstev, da literatura in umetnost morata spreminjati potek dogodkov ter opozarjati na napake.

In za konec še najaktualnejši citat iz Dela, datiran iz torka, 7. marca 2017: »Nekaj minut po tem, ko so ga zaporniški pazniki obesili za zveržena zapestja, pri tem pa je imel zavezane oči, je Ildar Dadin začel izgubljeni zavest. Protikremeljski aktivist je že prestal samico, ponavljajoča se pretepanja in potiskanja glave v straniščno školjko. Nato pa se je nekaj zlomilo v njem ...«

Se bo zlomilo tudi v nas in bomo pričeli spremljati svet z drugačnimi očmi ali pa bomo še naprej nemi pričevalci zgodovine? Danilo Kiš je, na primer, pretirano kadil in vzrok njegove smrti naj bi bil nikotin v prevelikih količinah. Ali naj tudi mi še naprej iščemo oralne zadovoljitve, da premagamo splošno depresijo globalne krize?

Simon Šerbinek

Т

Foto Boris B. Voglar

MARKO ČEH

avtor dramatisacije, režiser

Marko Čeh, rojen 29. avgusta 1985. Gledališko režijo je končal na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo z diplomsko predstavo Saloma leta 2009. V času študija je režiral predstave Časopis na oder, Odisej padalec, Tri sestre (drugo dejanje), Dva (zadnji prizor), Othello in Saloma. Za slednjo je prejel študentsko Prešernovo nagrado ter tudi dve zlatolaski (za predstavo in režijo). Svoj gledališki prvenec R9-42U je na oder postavil v Gledališču Glej.

REŽIJE:

- 2015, Arthur Schnitzler: Vrtiljak, Mestno gledališče ljubljansko
- 2014, Ernst Toller: Hinkemann, SNG Drama Ljubljana
- 2014, José Luis Alonso de Santos: Ljubezenske in šaljive slike al fresco, Zavod Margareta Schwarzwald in Mestno gledališče Ptuj
- 2013, Eugène Unesco: Morilec, SNG Nova Gorica
- 2013, Sofokles: Antigona, Lutkovno gledališče Ljubljana
- 2012, Herman Schwarz in Veronika Wald, koprodukcija Gledališča Glej in Zavoda Margareta Schwarzwald
- 2012, Tamara Matevc: Zlati šus, Lutkovno gledališče Ljubljana
- 2011, Marko Čeh: Astrov vstopi v tovarno, koprodukcija Cankarjeva doma in E.P.I. centra
- 2011, Ivan Tavčar/Marko Čeh: Cvetje v jeseni, koprodukcija Cankarjevega doma, Zavoda Margareta Schwarzwald, Društva S.N.G.
- 2010 R9-42U, Gledališče Glej

ANDREJ KORUZA

scenograf

Andrej Koruza (rojen 1982. v Kopru) je med letoma 2004 in 2007 obiskoval šolo mozaika Scuola Mosaicisti Del Friuli. Po raznovrstnih sodelovanjih ter projektih v polju mozaika je svoj interes usmeril v raziskovanje njegovih temeljnih elementov. Rezultat omenjenega raziskovanja so mozaiki v seriji Tessera in fuga, ki so bili razstavljeni v galerijskih prostorih knjigarne Luvina (Bogota, Kolumbija, 2009). Od leta 2010 do 2012 je vodil delavnico skupine oblikovalcev, arhitektov in rokodelcev G-R-U-P-A, s katero so izvedli projekt Trgovina/The Shop na Bienalu industrijskega oblikovanja BIO22 (Ljubljana, Slovenija) ter realizirali projekta Gostilna dela (2011) in Gajbla (2012). Posveča se različnim pristopom k ustvarjanju mozaikov, ki jih je med drugim predstavil tudi v sklopu Reshape workshop (Videm, 2012). Sočasno svojo kreativno energijo usmerja v izdelavo serije interaktivnih inštalacij/mozaikov, ki naslavljajo odnose med sistemom, tehnologijo in družbo. *Znamenja z meje*, prva v seriji interaktivnih inštalacij/mozaikov, ki raziskujejo odnose med družbo, sistemom in tehnologijo, je bila kot osrednje delo premierno predstavljena v okviru Festivala Ravenna Mosaico (2013), slovensko predstavitev pa je doživela na Festivalu tranzitornih umetnosti Sonica (2013) in festivalu Izis ter bila izbrana na razstavo finalistov Premio Arte Laguna v Arsenalu v Benetkah. Leta 2015 je izdelal novi inštalaciji *Reality Grinder* (v sodelovanju z Mitjo Cerkvenikom) in *Trki*, sodeloval pri organizaciji festivala Izis, konec leta pa je predstavil intermedijsko inštalacijo *Dober dan, gospod predsednik* v Layerjevi hiši kulture v Kranju. Trenutno deluje kot izdelovalec robotike, elektronskih rekvizitov in scenografije, kjer implementira nove tehnologije in intermedijske pristope v gledališču v okviru ustvarjalnega kolektiva *Divina mimesis*, s katerim so izvedli performans *Symptoma* v Narodni galeriji, in predstavo *Utopia, arheologija raja* v SNG Drama Ljubljana in Mestnem gledališču Ptuj.

Foto Urban Cerjak

LAREN POLIČ ZDRAVIČ

avtor glasbe

Laren Polič Zdravič kot glasbeni producent, skladatelj, kitarist in pianist sodeluje pri nastajanju gledaliških predstav, filmskih produkcij in drugih projektov.

Leta 2016 je uspešno zaključil magistrski študij kompozicije za filmsko glasbo na Univerzi v Edinburgu. 2013 je zaključil študij avdio inženiringa (SAE Institute Ljubljana), 2009 pa diplomiral na Fakulteti za družbene vede Univerze v Ljubljani.

Sodeloval je pri nastajanju gledaliških predstav v Mestnem gledališču ljubljanskem, SNG Drami Ljubljana, SNG Novi Gorici, Lutkovnem gledališču Ljubljana, Gleju, Slovenskem stalnem gledališču v Trstu in drugih. Njegovo glasbo lahko zasledimo tudi pri nekaterih neodvisnih in študentskih slovenskih filmskih produkcijah.

SIMON ŠERBINEK

lektor

Rodil se je v Mariboru leta 1973. Njegova pot po Prvi gimnaziji v Mariboru se je nadaljevala na AGRFT. Želel je postati igralec in bil sprejet v prvem poskusu. Njegova mentorja Mile Korun in Matjaž Zupančič sta skušala izpiliti njegov slog, toda po Akademiji se je odločil, da se mora preizkusiti še v gledališkem lektorstvu, zato je vpisal študij slovenskega jezika s književnostjo na Filozofski fakulteti v Mariboru in diplomiral leta 2011. Pred tem je opravil zagovor diplome in diplomiral še kot igralec leta 1997. Vmes je kot dijak nastopal na odrskih deskah SNG Maribor in z Rusli na Prvi gimnaziji. Na Akademiji ga zasledimo v vlogi Hajmona v Lorencijevi režiji Antigone in na spremljevalnem programu Borštnikovega srečanja. Odigra pa tudi epizodno vlogo v filmu Igorja Šterka Ekspres, ekspres. Nato se z njim zgodi nekaj presenetljivega ...

Ne vemo točno, kaj je botrovalo njegovi nesreči, toda po tem, 1996., se je njegova pot popolnoma obrnila. Dolga leta nabira izkušnje kot gledališki lektor s slovenskimi priznanimi režiserji in se od njih uči večšine in obrti gledališkega ustvarjanja, in sicer v Celju, Mariboru in na Ptujju. Vmes posname kratek film Miha Mazzinija Svobodna si, odloči se in s tem nakaže, da se bo morda nekoč vrnil k igralskemu poklicu.

Po šestnajstih letih teoretiziranja in poglobljanja v transcendentne svetove z racionalnim pristopom ponovno prestopi mejo četrte stene in nastopi kot šepetalec v Samoti bombaževih polj v režiji Ivica Buljana, ki pa ni javno zabeležena. Maya Milenovic Workman mu ponudi vlogo Teddyja v Guernici Continuum in nato sledi profesionalna vloga v ptujski produkciji Mahmud, ki gostuje po Bližnjem vzhodu in leta 2016 prejme nagrado režije in scenografije na mednarodnem festivalu v Libanonu. Leta 2014 nastopa še v predstavi Michael Kohlhaas v režiji Nikole Zavišiča in produkciji MgP.

Medtem mu Marko Naberšnik nameni vlogo v filmu Gozdovi so še vedno zeleni, kjer se spopada s travmo prve svetovne vojne in svoje osebne tragične izkušnje, ki mu je obrnila življenje na glavo. Letos se bo predstavil v Naberšnikovem filmu Slovenija, Avstralija in jutri ves svet s stransko vlogo delovodje v enem od mariborskih propadlih podjetij.

Leta 2015 prevzame umetniško vodenje Šentjakobskega gledališča v Ljubljani. Opravlja tudi vlogo selektorja pri festivalu Monodrama Ptuj in Slovenskem festivalu komornih gledališč ter vlogo režiserja ljubiteljskih predstav, a še zmeraj namenja največ delovnega časa gledališkemu lektorstvu, ki mu nudi ustvarjalno-umetniško svobodo.

Foto Goran Bertok

NIKO GORŠIČ

(Nick Upper – režiserski psevdonim)

igralec

Niko Goršič se je rodil 19. marca 1943 v Ljubljani. Je diplomirani dramski igralec (diplomiral 1970. leta na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani), performer, publicist in režiser (psevdonim Nick Upper). Študiral je tudi umetnostno zgodovino ter se glasbeno izobraževal.

Od leta 1970 do leta 2007, ko se je upokojil, je bil član SMG, kjer je kot igralec in režiser sodeloval pri uveljavljanju mednarodnega ugleda Slovenskega mladinskega gledališča. Sodeloval je še v številnih gledaliških institucijah in skupinah: SNG Drami Ljubljana, Študentskem aktualnem gledališču, Akademijem studiu, MGL, EG Glej (v zadnjem času režija predstave *Janočka*), Gledališču 312-860, KPGT (*Kričač*, *Vojaška skrivnost*, *Carmina burana*, *Der Nichtraucher ...*), Novi osećajnosti, Beograd, Coccolemoccu, Zagreb (Shakespeare the Sadist), HNK Split (*Opera za tri groše*), Narodnem pozorištu Subotica, Gradu teatru Budva, HNK Ivan pl. Zajc, Reka (*Duhovi*), Cankarjevem domu, Koreodrami (*Poostreni nadzor*), v Umetniškem gledališču, Demaro teatru Dunaj, Mladinskem kulturnem centru Skopje, v Istrskem narodnem gledališču Pulj in Globalnem teatru (*Cezar*), Kulturnem društvu B-51, Črnogorskem narodnem gledališču Podgorica (na primer režiji *Hiša lutk – Tobelija* in *Odpad*), Galeriji Kapelica, Mini teatru (*Schneewitchen*) ...

Na ozemlju bivše Jugoslavije je ozavestil gledališki postmodernizem. Že v sedemdesetih letih se je pojavljal tudi kot performer in inoviral igrilstvo z igralsko puzzle tehniko (kombinacija različnih tehnik). Predstavlja sinonim za alternativnega ustvarjalca. Je umetnik raziskovalec. 1999. leta je ustanovil Globalni teater, v okviru katerega raziskuje interakcijo dramskega in gledališkega performansa (z njim je obiskal okoli sedemdeset festivalov). Doslej je sodeloval z enainštiridesetimi gledališkimi ustanovami v Sloveniji, pa tudi v Makedoniji, Srbiji, na Hrvaškem, Črni gori ter Bosni in Hercegovini. Odigral je okoli dvesto vlog v gledališču, na filmu in televiziji ter zrežiral osemindvajset gledaliških predstav. Intenzivno se posveča oblikovanju kulturne paralele na Balkanu (režira v Sloveniji, Črni gori, Makedoniji in na Hrvaškem). Prejel je enaintrideset priznanj in nagrad, največ na gledališkem področju – kot igralec in režiser. Bil je novinar (največ pri reviji *Mladina*), plesni kritik (*Mladina*, *Naši razgledi*, ljubljanski *Dnevnik*, mariborski *Večer*, novosadsko *Pozorište*, zagrebški *Telegram* ...), likovni kritik (*Mladina*, *ITD* ...), urednik »Kulture in umetnosti« ter »Aktualnosti« v sedemdesetih letih in pisec pesmi, kratkih zgodb in strokovnih člankov. Ustanovil je več plesnih in likovnih priznanj – še danes obstaja zlata ptica, nagrada za »mlade« ustvarjalce. Ukvarja se še s fotografijo, z glasbo za gledališče in literaturo.

(Povzeto po sigledal.org 10. 3. 2017.)

Foto Ada Hamza

LUCIJA TRATNIK

igralka

Lucija Tratnik je rojena 13. 3. 1989 v Ljubljani in je diplomirana dramska igralka. Diplomirala je na AGRFT pod mentorstvom Jožice Avbelj in Jerneja Lorencija. V življenju je delala bolj in manj pametne stvari, čustvovala in doživljala ter se spoznavala s seboj in svetom. Rada ima ljudi in živali, luno in sonce. Živi na zemlji, kjer se tudi igra, in igra se od nekdanj. Včasih je bil oder kar miza, včasih gozdna jasa, drevesa in ptiči soigralci. V osnovni šoli je s sošolci oponašala delfine, v drugem razredu pa prvič pod mentorstvom učiteljice sodelovala v šolski predstavi. Kasneje, v petem razredu, je napisala svojo prvo gledališko igro, ki jo je s sošolci postavila na prizorišče vurberškega gradu. V gimnaziji se je pridružila gledališki skupini Branke Bezeljak. Prav tako je bila del gledališke skupine Prve gimnazije v Mariboru, in sicer Prvega odra pod mentorstvom Mojce Redjko in režiserke Andreje Kovač. Prvi pravi odrski krst je doživela s predstavo Davida Harrowerja Črni kos v režiji Reneja Maurina. Leto kasneje se je prijavila na sprejemni izpit za igro, ga opravila in ... zgodila so se divja študijska leta, začinjena z uporništvom in ustvarjalnostjo.

Napravila je avtorski performans Ženo zeleno, v katerem se ukvarja z družbenim in osebnim sprejemanjem ženskega telesa skozi medij giba, filma, fotografije in besede. Igrala je v več kratkih filmih. Za vlogo Ane v kratkem filmu Klemna Berusa je na Puljskem filmskem festivalu prejela posebno nagrado žirije.

Kot dramska igralka je šele na začetku svoje poti. V predstavi Tri sestre po motivih A. P. Čehova v režiji Maruše Kink igra Natašo in Olgo. Kot soustvarjalka gledališkega besedila in kot asistentka za dodatno pomoč na vajah je prispevala k predstavi Glej, vitki študent. Igrala je v miniaturni Blaža Završnika Lepotica in zver. Trenutno sodeluje z Mestnim gledališčem Ptuj.

VID KLEMENC

igralec

Vid Klemenc se je rodil 10. 2. 1981 na Jesenicah. Sledil je očetovim stopinjam in se pridružil igralski skupini v Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah. Kasneje se je vpisal na Akademijo za gledališče, radio, film in televizijo in diplomiral leta 2012 v letniku Matjaža Zupančiča in Borisa Ostana z diplomskima uprizoritvama *Potohodec* Daneta Zajca in *Zadet pravi čas* Davida Ivesa. V času študija je prejel tri študentske nagrade zlatolaske, in sicer za najboljšo moško vlogo v predstavah *Hodnik* M. Zupančiča in *Alkestida* Evripida ter za najboljšo igrano vlogo v diplomskem filmu Milana Urbajsa *Pobeg*.

Po končanem študiju je bil dve leti zaposlen v Slovenskem ljudskem gledališču Celje. Sodeloval je tudi z Mestnim gledališčem ljubljanskim, z zavodom *Imaginarni*, z zavodom *Margareta Schwarzwald*, z Gledališčem *Glej*, z Lutkovnim gledališčem Ljubljana, z *Bunkerjem* ter *Anton Podbevšek Teatrom*. V Gledališču Toneta Čufarja na Jesenicah poleg vodenja mladinske gledališke skupine tudi režira. Sedaj ustvarja kot samozaposleni v kulturi.

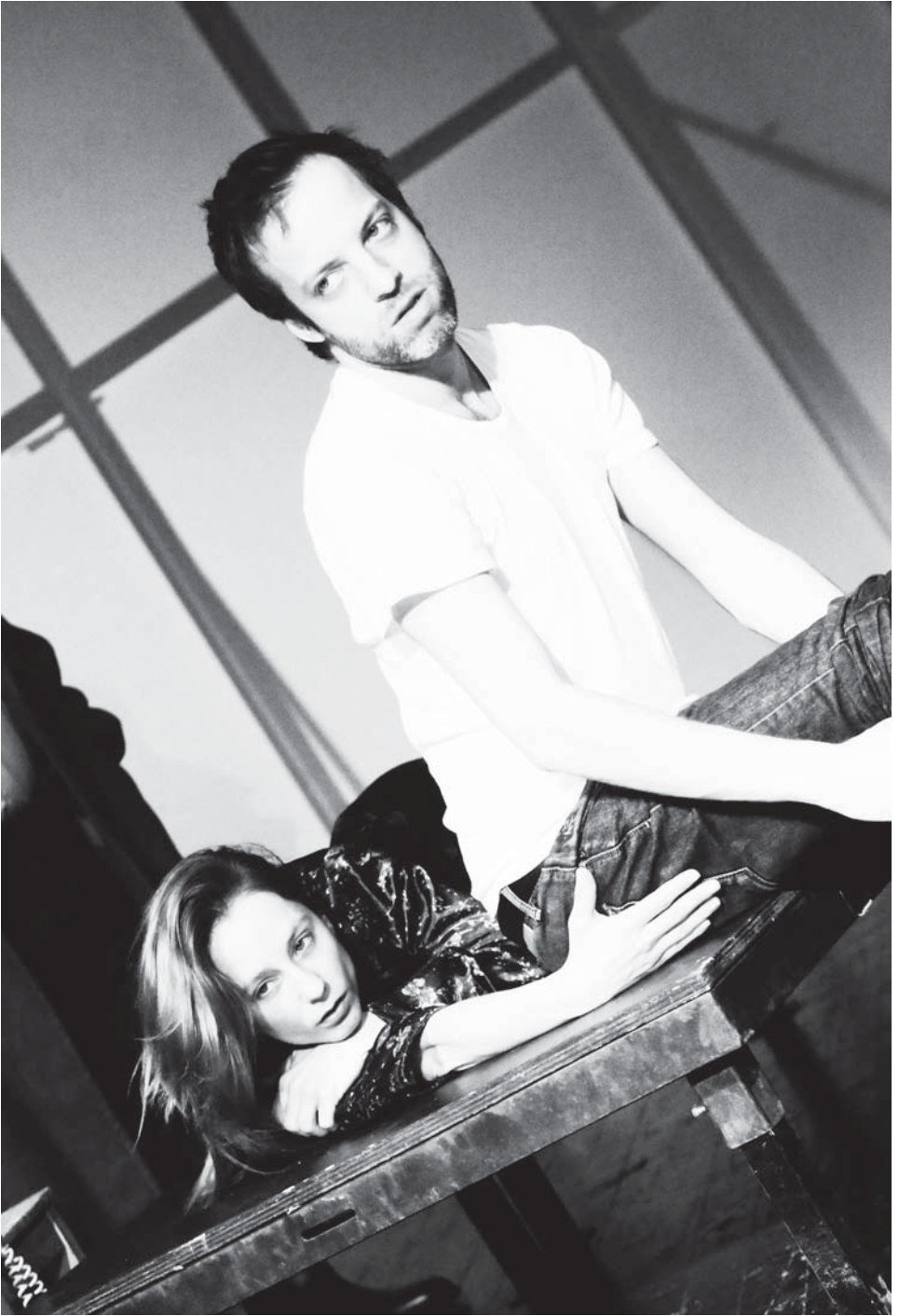
Fotografije z vaj
Foto Boris B. Voglar

Delo Mestnega gledališča Ptuj omogočajo

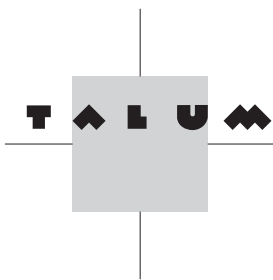

MESTNA OBČINA PTUJ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Pokrovitelj sezone

Lahkota prihodnosti

Medijska pokrovitelja

Štajerski **TEDNIK**

MESTNO GLEDALIŠČE PTUJ

Slovenski trg 13
2250 Ptuj
Slovenija

Telefon **02 749 32 50** (tajništvo in blagajna)
Elektronska pošta **info@mgp.si**
www.mgp.si

Blagajna je odprta vsak delavnik od 9. do 13. ure (ob sredah do 17. ure) in uro pred predstavo. O morebitnih spremembah programa vas bomo obvestili v dnevnem časopisju, po elektronski pošti ali na spletni strani Mestnega gledališča Ptuj.

Peter Srpčič, direktor
peter.srpcic@mgp.si

Sabina Selinšek, organizatorica kulturnega programa
organizacija@mgp.si

Petra Kurnik, pisarniška referentka
tajnistvo@mgp.si | info@mgp.si

Simon Puhar, lučni mojster
simon.puhar@mgp.si | tehnika@mgp.si

Andrej Cizerl Kodrič, odrski mojster
andrej.ck@mgp.si | tehnika@mgp.si

Irena Meško, scenska manipulantka
tehnika@mgp.si

Danijel Vogrinec, tonski mojster
danijel.vogrinec1@gmail.com | tehnika@mgp.si

Člani Sveta zavoda Mestnega gledališča Ptuj:

Lidija Majnik (predsednica), Branka Bezeljak, Franjo Rozman, Simon Šerbinek, Robert Križanič, Peter Pribožič, Andrej Cizerl Kodrič

Za gledališče **Peter Srpčič**
Lektor **Simon Šerbinek**
Uredila **Ana SB**
Tisk Tiskarna Ekart
Naklada 800

Sezona 2016/2017
Izdaja Mestno gledališče Ptuj